

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie ze skargi [...] Spółdzielni Mieszkaniowej "P." w K.
o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem
Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 2 sierpnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...]
wydanym w sprawie z powództwa A. P. i W. P.
przeciwko [...] Spółdzielni Mieszkaniowej "P." w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 30 czerwca 2021 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 22 października 2020 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) przyznaje radcy prawnej A. L., jako kuratorowi dla nieznanej z miejsca pobytu powódki A. P., kwotę 1080,- (jeden tysiąc osiemdziesiąt) zł tytułem wynagrodzenia za jej reprezentowanie w postępowaniu kasacyjnym i poleca Skarbowi Państwa - Sądowi Apelacyjnemu w [...] aby wypłacił powyższą kwotę.**

UZASADNIENIE

[...] Spółdzielnia Mieszkaniowa „P.” - strona pozwana w sprawie z powództwa A. P. i W. P. o zapłatę - wniosła do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 października 2020 r., którym oddalono jej skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (....) z dnia 2 sierpnia 2013 r.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, z uwagi na potrzebę wykładni przepisów prawa wymaga od skarżącego wskazania, które przepisy mają być poddane wykładni Sądu Najwyższego. Konieczny jest również opis wątpliwości związanych z wykładnią powołanych przepisów, polegający na zarysowaniu możliwych sposobów jej dokonania, wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen prawnych, a także przedstawieniu własnej propozycji interpretacyjnej. W przypadku powoływania się na rozbieżności w orzecznictwie należy również, choćby przykładowo, wskazać orzeczenia, w których ten sam przepis prawa byłby odmiennie wykładany (zob. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2016 r., I UK 466/15; z dnia 27 listopada 2015 r., IV CSK 330/15 - niepubl), przy czym nie chodzi tu o rozbieżności w wykładni pomiędzy sądem pierwszej i drugiej instancji, które orzekały w danej sprawie (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 2014 r., IV CSK 505/13, niepubl.). Jeżeli jednak Sąd Najwyższy zajął już stanowisko w kwestii wykładni powołanych przepisów i wyraził swój pogląd we wcześniejszych orzeczeniach, a nie zachodzą żadne okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu, brak jest interesu publicznego w przyjęciu takiej skargi (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 2014 r., II UK 515/13; z dnia 16 lipca 2013 r., II UK 142/13 - niepubl.).

Natomiast dla skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej

postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2016 r., IV CSK 729/14 oraz z dnia 15 lipca 2015 r., IV CSK 17/15 - niepubl.).

W sprawie niniejszej skarżąca wiąże potrzebę dokonania wykładni przepisów prawa z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 19 czerwca 2018 r. (SK 34/14), którego wydanie - w ocenie skarżącej - powinno skutkować zmianą dotychczasowej wykładni prawa podtrzymywanej przez Sąd Najwyższy w zakresie odnoszenia art. 11 ust. 2⁴ u.s.m. do stanów, w których wygaśnięcie prawa do lokalu nastąpiło przed dniem 31 lipca 2007 r. Tę samą okoliczność skarżąca przywołuje na uzasadnienie występowania w sprawie przesłanki oczywistej zasadności składanej skargi.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący konstruują swój wywód w oparciu o założenie, że na rzecz powodów została zasądzona rynkowa wartość lokalu, do którego prawo wygasło. Tymczasem Sądy powszechne rozpoznające sprawę podkreśliły, że powodom należy się równowartość wkładu mieszkaniowego - czyli kwota, której pozwana powinna spodziewać się jeszcze jeszcze przed ocenianą przez Trybunał Konstytucyjny nowelizacją ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych - jednak w wysokości zwaloryzowanej, tj. urealnionej na dzień spełnienia świadczenia. Waloryzacja kwoty wkładu nie była przedmiotem wyroku Trybunału Konstytucyjnego. Przepisy zastosowane w sprawie nie spełniały zatem wąskiego zakresu temporalnego, w którym Trybunał Konstytucyjny orzekł o sprzeczności art. 11 ust. 2⁴ u.s.m., a zatem wydanie powołanego wyroku nie mogło stać się przyczyną uwzględnienia skargi o wznowienie postępowania. Wywód Sądu odwoławczego jest w tym zakresie logiczny, spójny oraz zgodny z podstawowymi zasadami wykładni prawa, zaś problem opisany przez stronę skarżącą opiera się przesłankach prawnych odmiennych od tych, które legły u podstawy zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego.

Już z samych tych przyczyn skarga kasacyjna nie mogła zostać przyjęta do rozpoznania, dodatkowo jednak należy podkreślić, że te same argumenty nie mogą

dotyczyć zarówno skomplikowanego problemu prawnego, przedstawionego jako zagadnienie prawne, jak i dowodzić oczywistego, widocznego *prima facie* naruszenia przepisu prawa o jednolitej wykładni. Ten sam problem nie może być bowiem jednocześnie tak złożony, że wymaga to interwencji Sądu Najwyższego i tak oczywisty, że z jego rozpoznaniem poradzi sobie sprawnie przeciętny prawnik (por. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2008 r., III CSK 64/08, niepubl.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

ke